

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 33. Mediobarbus Legatus Apostolicus Imperatoris jussu in itinere
interceptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](#)

Sæc. XVIII. „furias, variis suppliciis, & igne, &
A. C. 1720 „stigaturus esset, &c.,“

„Haud dubito, Legatum secum de-
ferre catalogum omnium Missionario-
rum a S. Congregatione missorum, proin
& nomen meum ibidem reperiri, ex
quo me a summo Pontifice mis-
suisse, evidenter patebit (*). Pericul-
hasce literas Mediobarbus Patriarcha
adjuncta sua epistola per eundem ja-
venem ad Patrem Ceru Cantone
transmisit.

§. XXXIII.

*Mediobarbus Legatus Apostolicus Im-
peratoris jussu in itinere
interceptus.*

Du Halle
l.c. p. 154.

Nondum Imperator Legati Apostolici
responsa circa Legationis suæ cir-

(*) Hanc epistolam ex relatione Historia
Legationis Mediobarbi, quæ Patrem Viat,
qui Legato Apostolico a confessionibus erit,
Authorem præsefert, Joan. Laurent. Mosheimus
Germanæ suæ versioni Historiæ P. Du Halde in-
seruit, nec ipse Pater Florianus Bahr Jesuita ac
Missionarius Sinicus, qui omnes Mosheimii
falsitates in suis notitiis novissimis acri lixivio
depexuit, hanc epistolam ne verbulo quidem
falsam, aut conficta vel calumniosam esse
indicavit, stat ergo pro ejus veritate pra-
sumptio vehemens.

fas receperat; Tagin enim seu Orator, Sæc. XVIII.
qui ea perferenda in se suscepserat, pri- A. C. 1720.
mum die duodecima Decembris Pazon-
Lino Peckinum discesserat: cum ergo
Imperator sine hisce responsis Legato
iter secum prosequendi facultatem fuisse
datam suspicaretur, mox quatuor Man-
darinos obviam misit, qui eidem Im-
peratoris nomine denuntiarent, ne vel
unico passu ultra progredieretur. Jam-
jam Legatus die vigesima quinta ejus-
dem Mensis *Teou li ho*, urbem trigesi-
ma leuca Peckino dissitam attigerat,
cum hi quatuor Mandarini adventarent,
& Imperatoris mandata eidem aperi-
rent: Præmissa consueta salutatione Le-
gatus Apostolicus sciscitatabant, an sua
Majestas bene valeret, cui *Chao Cham*
Mandarinus in responsis dedit, Impera-
torem nolle, ut is Aulam accederet,
nisi prius quibusdam quæsitis satisfe-
cisset, simul etiam eundem præcipere,
ut in primo alloquio veste Europæis usi-
tata indutus compareret, postea autem
vel Sinensium vel Europæorum more
incedere, eidem integrum esset. His ex-
positis rursus eum, ut genuflexus Impe-
ratoris mandata exciperet, jusserunt,
ac demum exposuere, suam Majesta-
tem primo non credidisse, quod ipse
Pontificis Legatus esset, per Europæos
autem de veritate sui characteris edo-

Pp 4

ctus,

Sæc. XVIII ctus, ipsum debito honore prosequi pr
A. C. 1720 ratus foret, Imperatorem quoque ei
 Cantone per Zumtu ejus quidem re
 sponsa ad interrogations factas nun
 recepisse, in illis tamen nil aliud con
 tineri, nisi quod de imperatoris in
 clumitate inquisitum venerit, & pro
 neficiis, quæ sua Majestas Europæ s
 hibuiisset, eidem grates rependeret,
 vero adhuc alia, quæ Imperatori de
 ferret, haberet, mox indicaret, si
 hæc Legatus sedens respondit, quo
 plura alia exposuerit, sibi videri, ut
 autem foret, nil certius esse, quam
 quod a summo Pontifice illuc mis
 eset eo fine, ut non modo de Impera
 toris salute certior fieret, gratoque a
 nimo beneficia religioni ac Missionaria
 præstata rependeret, sed etiam ut suam
 Majestatem rogaret, quatenus eosdem
 ulteriore suo patrocinio dignari, si
 met vero ipsi concedere vellet, utta
 quam omnium Missionariorum Superiorum
 in Sinensi Imperio remanere permitte
 retur, & Sinensis Christianis licitum
 esset, circa Sinenses ritus summi Pon
 tificis decreta observare. His perceptis
 præcipue Ly Pin Chum Mandarinus
 quæsivit, cur hæc Cantone moratus
 non responderit, cui submissæ reposuit
 Legatus, se de his non fuisse interro
 gatum: Reponente autem Mandarino,

hæc
 cep
 circ
 dit l
 ut l
 suffi
 gion
 cont
 Mar
 fi no
 ger
 long
 ritu
 erro
 Mar
 alii
 ces,
 fam
 facta
 huc
 creta
 adhi
 Chri
 Pon
 hoc
 Imp
 quam
 parti
 eoru
 roto
 patit
 Imp

hæc petita Imperatori fore minus ac- Sæc. XVIII.
 cepta, utpote irrevocabili ejus edicto A. C. 1720.
 circa Sinenses ritus contraria, respon-
 dit Mediobarbus, haud necessarium esse,
 ut Imperator suum revocaret edictum,
 sufficere, ut præteritorum memor reli-
 gionem Christianam in sua puritate
 conservari permetteret. Instabant vero
 Mandarini, afferentes, quid diceret Papa,
 si noster Imperator Romanos ritus corri-
 gere vellet? mox respondit Legatus,
 longe abesse a Pontifice, ut Sinenses
 ritus reformat, Christianorum duntaxat
 errores corrigit, cur autem, reponebant
 Mandarini, Pontifex contradicit illis, quæ
 alii Pontifices concesserunt? alii Pontifi-
 ces, respondit Legatus, juxta diver-
 sam rei explicationem ac relationem
 factam, rebusque inter Christianos ad-
 huc dubiis, diversa considerunt de-
 creta, nunc vero audita utraque parte,
 adhibita omni diligentia, & rebus ad
 Christianæ legis trutinam ponderatis
 Pontifex aliter judicavit. Percepto
 hoc responso Mandarini reposuere: non
 Imperatoris sed proprio nostro nomine tan-
 quam amici tui, tuisque & Christianorum
 partibus addicti rogamus te, ut memor sis
 eorum, quæ Cardinali Tournonio, Maig-
 roto & Patri Caflorano acciderint, quanta
 patiti fuerint, eoquod circa hosce ritus se
 Imperatoris voluntati opposuissent: veremur,

P P 5

ne

Sæc. XVIII. ne eadem Tibi accident, si eorum usq[ue] A. C. 1720. premas: Grates pio eorum affectui pendens Legatus, hæc respondit, in ardentius desidero, quam Imperatoris gratiam, qua, ne me indignum redam, omnem impendam sollicitudinem. Ergo, subjunxere Mandarini, tua petitia paucis verbis scriptotenus complebitur. mox igitur Mediobarbus hæc scripsit. Debeo humiliter supplicare nomine sum Pontificis Majestati suæ, ut permittat hoc suo vastissimo Imperio religionem Christianam in sua puritate, permittendo, ut Christiani, qui sunt in hoc Imperio, libenter obseruent Constitutionem Pontificiam, per incipit: Ex illa die, atque ut permittat mihi, exercere partes Superioris omnium Missionariorum, qui sunt in Sinis.

Accepta hac scheda Mandarini, prius quam abirent, Cantonibus Mandarini, qui Legatum comitabantur, precepérunt, ut eundem ad villam quoddam tertio lapide ab Urbe Chumun dissitam, ubi Imperator agebat, dederent.

§. XXXIV.

Imperatoris alloquium Mediobarbo Legato Apostolico denegatum.

Postquam Mediobarbus Patriarcha Legatus ad præfatam villam per venerat.

Vian l.c.
pag. 49.
Du Halde
l.c. p. 155.